

دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

بررسی تأثیر قصه گویی بر اضطراب کودکان ۱۰-۷ ساله بستری در بیمارستان

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

آموزش پرستاری (گرایش کودکان)

استاد راهنما : خانم خدیجه زارعی

استاد مشاور : خانم دکتر نعیمه سید فاطمی

استاد مشاور : خانم دکتر فریبا خوشبخت

استاد مشاور آمار : جناب آقای حمیدحقانی

دانشجو : زهره پرنده مطلق

تیرماه ۱۳۹۲

عنوان: بررسی تاثیر قصه گویی بر اضطراب کودکان ۱۰-۷ ساله بستری در بیمارستان

زمینه و هدف: بیماری و بستری شدن، ممکن است اولین بحرانی باشد که کودک با آن روبرو می شود. کودکان در سال های اول زندگی خود در برابر بحران های ناشی از بستری شدن آسیب پذیری بیشتری دارند و چون از مکانیسم های سازگاری کمتری جهت رفع تنش برخوردار هستند، مستعد بحران ناشی از بستری شدن می باشند. واکنش های کودکان نسبت به بستری شدن شامل: اضطراب، افسردگی، عصبانیت و تاخیر در رشد بوده که ممکن است تا شش ماه پس از ترخیص کودک از بیمارستان نیز وجود داشته باشند، فعالیت های گوناگون زیادی در بخش اطفال در حمایت از کودکان بستری شده جهت کاهش اضطراب در بیمارستان وجود دارد. برنامه ها و مداخلاتی که تنش های کودکان را در طی مدت بستری شدن بهبود بخشند. ارزشمند هستند. با توجه به درصد بالای کودکان بستری در بیمارستان و عوارض ناشی از بستری شدن و عوارض جانبی فراوان روشهای دارویی، توجه بیشتری به روشهای غیر دارویی اعمال شده است. از آنجائیکه بستری شدن در کودکان همیشه استرس آور بوده، پرستاران می توانند جهت کاهش اضطراب از قصه گویی به عنوان روش غیر دارویی و ابزاری که کودکان به آن علاقمند بوده و از شنیدن آن لذت می برند استفاده نمایند.

روش پژوهش: پژوهش حاضر یک مطالعه کارآزمایی بالینی است. که به منظور بررسی تاثیر قصه گویی بر اضطراب کودکان ۱۰-۷ سال بستری انجام شده است. که در آن ۶۴ نفر از کودکان بستری که دارای ویژگی های شرکت در پژوهش بودند، به صورت نمونه گیری تصادفی انتخاب و به روش بلوک بندی در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفتند. جمع آوری اطلاعات از طریق پرسشنامه دموگرافیک طراحی شده و مقیاس تجدید نظر شده اضطراب آشکار کودکان (مقیاس RCMAS) صورت گرفت. سنجش اضطراب در فاصله شش تا ۲۴ ساعت اول روز بستری انجام و نیم ساعت پس از سنجش اضطراب کودکان، مداخله (قصه گویی) صورت گرفت. قصه گویی به مدت پنج روز (پنج جلسه روزانه پشت سرهم) در ۲۰-۳۵ دقیقه انجام شد. قصه ها در رابطه با اضطراب کودکان توسط متخصص ادبیات کودک انتخاب گردید. قصه گویی به صورت فردی در اتاق بازی و با حضور مادر و کودک انجام شد. یک روز پس از پایان مداخله قصه گویی، مجدداً سنجش اضطراب (روز ششم) انجام شد. گروه کنترل نیز که اقدامات روتین بخش را دریافت کرده اند مانند گروه مداخله سنجش اضطراب در روزهای اول و ششم انجام شد و در روز ششم به گروه کنترل کتاب قصه داده شد.

یافته ها: نمره اضطراب دو گروه قبل از انجام مداخله اختلافی را نشان نمی دهد ($P=0/155$). پس از اجرای قصه گویی، در گروه مداخله، نمره اضطراب کاهش معنی داری داشته است ($P=0/000$). یافته ها بیانگر آن است که قصه گویی می تواند اضطراب کودکان بستری را کاهش دهد. تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۹، صورت پذیرفت و آزمون های آماری کای دو، فیشر، t مستقل و زوج مورد استفاده قرار گرفت.

نتیجه گیری نهایی: براساس یافته های بدست آمده از این پژوهش می توان نتیجه گرفت که قصه گویی می تواند اضطراب کودکان بستری را کاهش دهد لذا قصه گویی می تواند به عنوان ابزاری که کودکان به آن علاقمند بوده و از شنیدن آن لذت می برند، به عنوان روش غیر دارویی لذت بخش، آسان، ارزان، در دسترس و به عنوان رویکرد مراقبتی نوین پرستاری مبتنی بر هنر در پرستاری کودکان استفاده شود.

واژه های کلیدی: اضطراب، قصه گویی، کودکان

**Tehran University of Medical Science
Faculty of Nursing and Midwifery**

The effect of storytelling on anxiety of ۷-۱۰ years old
children hospitalization

As thesis submitted in partial fulfillment requirements
for master degree of nursing

Supervisor: khadige zareii

Co supervisor: Dr Naieme said fatemy

By: Zohre Parandeh Motlagh

July ۲۰۱۳

Background and purpose: Disease and hospitalization may be the first crisis that a child faces with. The children are much more fragile about the crises produced by hospitalization. Because the children have less adaptive mechanisms, they are more apt to the crisis produced by disease and hospitalization. The reactions of children towards hospitalization including anxiety, depression, anger and the delay in growth that may continue after discharge. In pediatric ward, various and numerous actions were performed in supporting the hospitalized children in order to reduce their anxiety in hospital. Those programs and interventions that reduce the children's tension during hospitalization are valuable. Because of high percentage of hospitalized children and the effects produced by hospitalization and numerous mal effects of drug-based methods, there are much more attention to the non- drug-based methods. The hospitalization is always stressful among children, therefore the storytelling can be used as a non-drug-based method and tool that is favored by children who enjoyed listening to it.

Methods: This research is an experimental study as a type of clinical trial that was executed to study the effect of storytelling on the anxiety of 7-10 hospitalized children in which 64 hospitalized children who had the necessary characteristics to participate in the research were put in two groups of control and intervention in a random sampling. The collection of data was performed through designed demographic questionnaire and the revised scale of the obvious anxiety of children (RCMAS). The examination of anxiety was performed during the 6-24 hours of the first day of hospitalization and thirty minutes after the examination of the anxiety, the intervention was made. The intervention (storytelling) lasted for five days (for five days, every day one session) in 20-35 minutes. The stories were about the children's anxiety by an expert in children's literature. The storytelling was performed personally in an open room with the presence of mother and child. A day after storytelling's intervention, the examination of anxiety (the sixth day) was performed. The control group received the routine actions of the ward. Like the intervention group, the examination of anxiety in control group was performed in the first and sixth days.

Findings: The anxiety's score does not show any differentiation ($p = .155$) between two groups, before intervention. After executing the storytelling, the intervention group, had a meaningful reduction in anxiety number ($p = .000$). The findings show that storytelling can reduce the anxiety of children.

Conclusion: It can be concluded that storytelling can reduce the anxiety of hospitalized children, therefore it can be used as a tool that is favored by children and as an enjoyable non-drug-based, easy, unexpensive and accessible caring approach in children nursing.

Key words: Anxiety, Storytelling, Children